

VOIESCE
SI VEI PUTÈ.

ROMÂNULU.

LUMINEZĂ-TE
SI VEI FI.

DIARIU POLITICU, COMERCIALE, LITERARIU.

(ARTICLELE TRĂMISE ȘI NEPUBLICATE SE VORU ARDE).

Direptoriul diariului: C. A. ROSETTI. — Gerante răspundătoriu: ANGHELU IONESCU.

Pentru abonare și reclamarî se voru adresa la Administratoriul diariului D. C. D. Aricescu, Pas. Român No. 13.

Va eși în tôte zilele afară de Lunia și a doua-ți după Serbătoria.

Abonarea pentru Bucuresci pe an... 128 lei
Sese lunu... 64 —
Trei lune... 32 —
Pe lună... 11 —
Unu oemplariu... 24 par
Inscripțiile linia de 30 litere... 1 leu
Inscripții și reclame linia... 3 lei

Abonarea pentru districtu pe an... 152 lei
Sese lunu... 76 —
Trei lune... 38 —
Abonamentele ince u l și 16 ale fie-cării lunu.
Ele se facu în districte la corespondinții dia-
riului și prin poste.
La Paris la D. Hallograin, rue de l'ancienne
comédie, 5, pe trimestru 20 franci.
In Austria la direcțiile postali și la agențiile
de abonare, pe trimestru 10 florini argintu vâ-
luta austriacă.

OSOIU

Violare de legi, spoliare a pro-
prietății, mare compromitere a cestiuni
averilor Statului, scandalu, și prin
urmare scădere a Statului Român. A-
ceste sunt faptele ministeriului N. Crez-
ulescu; mai adăogându că cine dă uă
moșia a Statului pôte da totulu.

REVISTA POLITICA.

BUCURESCI, 13/1, Răpiciune.

Diariile straine publică și nota
franceze adreacă în Augustu trecut
câte guvernulu de la Petersburg.

Ne amu deprisu a da totu de-
nu sémă de tot ce se face și se dice
instrucțiv în cele lalte țere, pentru
ca se scrvescă și națiunii și guvern-
ului nostru de lecțiune, de înveștămînt;
pentru că în ele vedem unde ducou gu-
vernele cele bune și unde ducou cele
rele. Guvernele care nu finu sémă de
preșoințările opiniunii publice ale con-
științei generale, peru și perirea lor
n'ar fi nimic, daru ducou adesea la
perire națiune lor, cându ea nu se
deștăptă și nu i opresce în calea mor-
ții pe care o împingou. Unu nou in-
veștămînt, uă nouă lecțiune găsimu
în notele puterilor către Rusia.

Nota englese arită Rusiei via
simpatia ce înțimpină în Europa si-
tuațiunea Poloniei. „Rusia trebuie se
fiia sémă de dina, și se profite de
lecțiunile ce conține.“ Dacă guvernulu
rusu va remăne surdu la vocile ce
voru a lu lumina, înțepesce, nu
numai în interesulu european, daru în
chiaru interesulu se, răspunderea con-
științelor și cădea asupra-i.

Nota franceze asemene susține cu
putere drepturile Poloniei și „resbună
dice les Debats, acea nefericită țe-
ră de acuzările banali prin care prin-
cipele Gorciakoff s'a silitu a altera ca-
racteriulu insurecțiunii actuale.

Rescularea actuale, declară curat
nota franceze, astă resculare anunțată
prin simptome invederate, a fostu pro-
vocată prin uă mesură care în starea
spiritelor, nu putea lipsi d'a avea
cele mai superătorie consecinți. Polo-
nia a răspuns, făcîndu apelu la totu
ce e mai înaltu în anima omenilor,
la ideile de dreptate, de patriă și de
religiune.

Și nota franceze, ca și cea aus-
triacă și englese, se termină prin un
paragrafu identicu, prin care aruncă
răspunderea consecințelor asupra rusiei.

„Adoptându astă formă comune,
dice la France, ca ultimulu cuvîntu
al negociărilor, cele trei cabinete din
Viena, London, și Paris au semnatu
un contract de onore și de demnită-
te. Ele nu se mai potu separa. Acesta
este, dupe noi, cea mai bună garanție
a intereselor îngajate în astă desba-
tere, căci dacă Europa remăne unită,
ora este aprôpe în care Rusia va simți
că forța (și) este neputincioasă a lupta
contra conștiinței publice.

„Recunoscă în fine Rusia că are
totu contra iei în această cestiune: tra-
tatele, principiile, guvernele, poporele,

interesulu generale și interesulu propriei
sele mării.

Aude ôre guvernulu nostru ace-
ste resonătorie cuvinte? Guvernulu ce-
re refusu unei națiuni drepturile sele,
libertatea sa, are contră-i totu, prin-
ciplu guvernele, poporele, interesulu
generale și interesulu se propriu.

Se vedem însă ce asemenea e-
ste între răspunsurile ce dă guverne-
le acelor ce în România îi dau pre-
șoințări pe tôte zile, pe totu mo-
mentulu, și răspunsulu Rusiei la con-
siliile puterilor.

La tôte consiliile ce i se dau,
Guvernulu nostru răspunde închișîndu
Adunarea, intentend u nenumerate pro-
cese de presă, trâmîndu la închisô-
riă pe scriitori.

Cumu răspunde Rusia?
Nu cunoscem încă notele adre-
sate Franciei și Engletei, diariulu
Europe însă ne dă unu reumat u
notei adresată cabinetulu Viena.

În acestu act, guvernulu Impe-
ratorulu Rusiei răspunde, la consiliile
Austriei în privința cestiunii polone,
că-i pare reu că nu pôte ajunge la
uă înțelegere cu cabinetulu austriacu
și că așia fiindu nu mai vede opor-
tunitate d'a se prelungi discutiunea a-
supra acestei cestiuni. Imperatul
Alexandru dorece și oă restabilirea
liniei în Polonia, și va face totu ce
pôte pentru satisfacerea țerei; so va
inspira însă de simțimintulu detorie-
loru sele cătră D. de, c tre conștiin-
ția sea și cătră poporele sale. Răspun-
derea internațională trebuie a fi li-
mitată de legile publice. Imperatul
a oservat totu deuna regulele lor,
cu condițiune însă cași puterile se fa-
că totu astu-feliu.

Acăsta este esința notei rusești
câte curtea Viena. Cumu înțelegem
ori cine, ea a fostu departe d'a
satisface pe cabinetulu austriacu.

Acăstă impresiune se vede în dia-
riulu Wienese Presa, care publică un
articlu de fondu foarte veaninte con-
tra Rusiei.

„Rusia, dice acelu diariu, acusată
de diplomația, rupe ori ce discutiune,
considerîndu că prelungirea desbaterii
n'ar u putea aduce nici unu rezultat.
După ce a bătutu diplomația pe tôte
linia, Rusia va termina opera sea de
calu, lăsă-du celoru-l-alt tôte liber-
tata d'a scrie note, dacă uă încă do-
rința acăsta. La începutulu insu-e-
cțiunii, se dicea că dacă remustră-
voru fi respinse, actele le voru urma
de aprôpe; acumu, se amănă pe pri-
măvera speranța d'a ajuta uă națiune
în agonă. Asta sémăna uă ironia.“

Fôia Wienese, termină cerîndu
ca se se ocupe în Polonia, numele Eu-
ropel de către ostiri aliate. Altrămin-
te, dice, răspunderea puterilor u a fi
mare.

Afară d'acăsta uă nouă dovadă
despre starea opiniunii publice în Au-
stria, în cestiunea Poloniei, este libe-
rarea deputatulu galicianu Rogavski.
Acăstu deputat uă fostu arestatu supt
prevențiune de urđiri revoluționarie la

Leopole. Senatul imperial (Reich-
srath) din Viena a votat liberarea
lui și a respinsu cererea de dărcă lui
în judecată.

Combinându acumu purtarea se-
natulu din Viena și articulu diariu-
lu Presa, cu declarările grave ale
diariulu La France, precumu și cu
limbajulu numai pucinu semnificativ
al notei și a le presele englese, nu
este ôre permis uă dice, cu fôia fran-
ceze, că „ora este aprôpe în care Ru-
sia va simți că sila este neputincio-
să a lupta contra conștiinței publi-
ce.“ Și aceste cuvinte nu este ôre per-
misu a le adresa tutoru acelor gu-
verne cari, ca alu Rusiei și alu Pru-
siei, nu finu nici uă socotă, d'acea
conștiință publică, care cêrcă a lupta
contra iei, fără se voiască a înțe-
lege că totu este contra lor,
tratate, principii, guverne și po-
pore?

Cititorii voru judeca.

Paris, 18 Septembrie. Nôptea. Diariul
„France“ anunță deputatiunea Mesiană a so-
sit la St. Nazaire și va lua lina p-ntu ca-
stelu Miramar, unde va fi primitu de ar-
chiducele Ferdinand Maximilianu.

— Torino, 18 Septembrie. Diariul „Dis-
cusione“ anunță: La 1 Octombrie se va face
la Genova uă mare r vistă a marinei. Spre
acăstu scop s'a datu ordine tutoru corăbie-
loru de resbelu ce s'afă în porturile țerei a
se lua gata de plutire pe la finitul lunel.

— Sibiu, 18 Septembrie. Ședința dietei.
Deputatul d. Budaker face uă interpelațiune
atingătoria de budgetulu țerei; întrebă, dacă
guvernulu va înțica în acea sesiune dărcă
de compu pentru anii 1861—62 și 1862—63
și budgetulu veniturilor și cheltuielilor pentru
anul administrativ 1863—64? Dacă guvernulu
a luat măsuri în privința acelor fonduri
ale țerei și ale acelor instituții, cari pină
acumu încă se afă în administrațiunea unor
autorități care nu sunt responsabile cătră dia-
transilvaniei, și pentru care motive nu s'a
lăsat încă dispozițiunile necesare pentru a-
căsta? — După acăsta a urmatu desbatere
specială asupra propozițiunii a doua regale.
Paragraful 4 se primise fără desbateri;
paragraful 5, după uă lungă desbateri,
astu-feliu precumu s'a propus de guvern.
Paragraful 6 se primise asemenea d'unu
amendamentu neînsemnatu alu deputatulu
Aiduleanu.

— Odesa, 5 Septembrie. Imp. rătăsea ru-
sescă a sositu la Yalta. Despre călătoria Ma-
jies așii este la Ierusalimu nu s'afă încă ni-
micu. La Kiew s'afă concentrat 48 bataliune
de rezervă spre a opera în contra partilor
rescuțali din Ucraina, cari ceru reinlățirea
fostulu loru Hatmanu.

— Constantinopole, 12 Septembrie. Kio-
skulu Sultanulu la Stephano a ars. Ras-
chid Pașia, guvernătorelu de la Tulcea a
fostu înscărcinat uă saluta în numele Sulta-
nulu pe marele Duce Constantin la Galați.

— Athena, 12 Septembrie. Adunarea na-
ționale a finit uă ședință. Patru ministri s'au
retras d'înșinșe lor. S'a înțipit Adunări
uă p tițune a trupelor Cantonate în provin-
ciile Peloponis a atingătoria de condu în par-
țale a ministrulu de resbelu. Adunarea na-
ționale a decisu a cere de la ministru uă es-
placțiune. Garda națională de la Athena a
publicat uă proclamățiune în care asicură
că va comb te ori ce desordine. La insula
Zante os se uă r cajiune însemnată în con-
tra uniunii cu Grecia. Insulele insulele i-
oniane esprimă printru adreșă mulțumirea
loru pentru unirea lor cu Grecia. Guvern-
ulu grecosu a trâmisu uă sumă de 25,000
drachme pen ru locitorii insulei Rhodos ce
s'afostu bătutu de cutremurulu d. pămîntu.
Mairulu (preș-dintelu Municipaliității), de la
Athena a făcu uă propunere d'a constru uă
piață nouă și a-l da numirea d. piață Pal-
marston. Navelle din provincă, cu excep-
țiunea Messeniei, suntu liniscărie.

— Tiflis, 20 Augustu. Telegrafulu d'acel
la Petrosburg și la frontiera persă este
terminat și a început a funcționa. Guvern-
ulu rusesou s'afă în tratate cu Persia pen-

tru prelungirea liniei telegrafice de la Te-
bris pină la frontiera Georgiei

— Suchumk le, 21 Augustu. Locuitorii
munților d'acel și pină la Anapa contnu
cu tôte energia luptile lor în contra Rusilor.

— Teheran, 19 Augustu. Nou uă dom-
nitor u de la Afghanistan a trâmisu uă de-
putațiune Sultanulu Murad Mieza, coman-
dant le armiei persane la Khorassan; ea este
înscărcinată a exprime dorința d'a re-
vână în p-oc și n relațiuni amicale cu Persia, dacă
va lăsa Afghanistanulu în posesiunea He-
ratulu.

CURȚI ȘI TRIBUNALURI.

Curtea Apelativă-Criminală.

Audiința de la 10 Septembrie.

(Procesulu intentat d-lui C. A. Roset-
ti suptu acuzare de apărare la ură și apelu
la nesubordinarea soldatilor către capil
lor, prin articulu intitulat MON TO-
RULU OASTII ȘI ROMÂNULU de la 14 și
15 Augustu.)

Președinte D. Dimancea.
Jucători: D-nii Teulescu, Sc. Voi-
nescu, Romanescu, Seb. Zisu, Gr. Lahovari,
C. Crețianu.

Acusatore publică C. Borănescu.
Pe banca apărării se afă: d-nii Gr.
Arghyropolu, C. Brăiloiu, I. Brătianu, Dim.
Gheca, I. Ghica, P. Ghica, C. Lapai, Maniu,
Anastasiu Panu, G. Petrescu, G. Stirbeiu,
D. Sturza.

Sala audiinței, anticamerele, coridore-
le, scările sunt pline de lume. Îmbulțirea
este foarte mare.

(Veți No de ieri.)

D. G. Petrescu. Onor. consilierii
Sunt cestiuni de acelea pe care nu
mai genurile cele mari le potu co-
prinde în tôte înținderea lor. Proce-
sulu de astăzi prin însemnătatea sa e
atît de importantu în cătu așii fi do-
ritu să am lingă mine celebrățile ba-
roulu românescu, ca să mă pôtă seconda.

Cu tôte acestea, domnilor, nu voi
cruța nimic spre a înlesni apărarea
și dacă nu voi putea să mi îndeplinescu
cu stătenie mandatulu meu, cauza va
fi că n'am pututu iar nu că n'am voit.
Nu voiu perle, d-lor, din vedere unu
singuru momentu respectulu ce dato-
rescu magistraturii noastre; nu voiu uita
nici o dată că, aci, este sanctuarulu
justiții iar nu arena luptelor politice!
Advocatulu, înaintea justiții n'are nici
amici, nici inemici. Ce este mai mult,
d-lor, avocatulu ca oficeriu judiciar
este omulu marmură ca și legea ce
este chemat a apăra. El u pôte a-
vea o altă normă de conduită de cătu
numai justiția; și acolo unde justiția
domină, pasiunile nu și pot ufla lo-
culu lor! Acestea dișe slujesc a do-
vedu cătu de puțin întemeiat a fostu
preocupăția d-lui procuroru, ca să l'u
silăscă a mă îndemna la moderațiune,
ca să mi aducă amintu ceea ce seiamu
deja, ca aci ne aflăm înaintea tem-
plulu justiții.

Nu vinu a aborda încă recușito-
riulu. Vă voiu vorbi, d-lor, de unu
altu principiu de ordine publică, care
este piatra triunghiulară a apărării, a-
căstu principiu este dreptulu liberii apă-
rări consacratu pină și de legislațiune
veculu barbaru, despre care d nu
procuroru nu ne a făcutu nici o men-
țiune, de și era o idee conșă la cea
d'antăiu. Acăstu dreptu de liberă a-
părare, trebuia să impue îndatorire d-lui
procuroru ca să ne comunice actulu de
acuză, de mai înainte, ceea ce n'a
făcutu de cătu ieri, pentru că desvol-
tările posteriore coprinđu lucruri noi
despre care trebuiau să simu prove-
niții, ca se ne putem apăra. Mă an-
gajădă ca venind înaintea dv. să nu

mă preocup de cătu numai de sub-
iectulu meu.

Acumu, onorabili consilierii in-
tru în materie și în tocmai ca d. pro-
curoru mă voiu ocupa mai înțiu de ces-
tiuni de fapt și în urma de cestiuni
de drept. Simțu trebuința însu de o
nouă subdiviziune în interesulu justiții.
Justiția cere lumina. Așa dar pen'ru
acăstu mare interesu voi examina pe
agent, corpulu delictulu, prejudiciulu adus
ordinei sociale și în fine voi căuta a
deduce consecințele juridice căndu a-
tunc, neapărat, mă voiu afla în dome-
nulu dreptulu puru.

Amu dișu domnilor agen-
tulu! Viața lui politică; viața lui
socială i prodigă cu cea mai mare
profusiune calităț ce nu pot u înșoi de
cătu pe virtușii cetățeni! Eu nu faou
de cătu să repetu ceea ce s'a repercută
pretulindeni și în ori și ce locu. Este
fôrte anevoe d'a cunoște pe cel care
iși u mbrescu viața lor sub acoperșuri
misterioșe: este fôrte lesne, pentru o-
mulu de bună credință, d'a caracteriza
pe publicistulu ce în fie care și spune
cu glas mare care sunt credințele
sele, sare sunt aspirațiunile sele; care
este trecutulu, prezentulu și viitorulu se.

D. președinte. D-le Petrescu așii e-
șit din cestiune și v'am declarat că
timpulu este fôrte prețiosu.

D. Petrescu. Nu pôte fi mai pre-
țiosu de cătu apărarea. Cređu d. pre-
ședintu că sunt în cestiune căndu vor-
besou de agent!

Nu mă voiu încerca însă a vă vor-
bi multu timp despre trecutulu se,
care vă este atît de bine cunoscutu
în cătu asupra lui nu mi voiu permite
a dice nimic altu de cătu a vă spune
că în juțea sa au știutu să braveze, cu
fruntea sus și nepătată, persecuțiun
de totu felu și privațiuni pe care nu
le pot u îndara de cătu omenii devotați
ideiloru celoru mari! Nu vă voiu vorbi
despre trecutulu lui de cătu să vă re-
chemu, în memorie, îndelungatulu esil
căruia n'au pus capăt de cătu nu-
mai cele din urmă detunături ale Pa-
risulu care au anunțat încheierea
păcii la 1856, și care au însemnată re-
chemarea la viața politică a națiunii
noștre. De aci înainte ar fi de prisosu
a vă întreține despre ceea ce vă este
și mai bine cunoscutu. Am voiu mul-
țumi numai a constata și aci, că este
singurul bărbatu în țera noastră care,
în intervalulu de 7 ani, au făcutu prin
diariulu Românulu, edicațiunea politică
a poporulu Român, făndu totu d'una
acea linie de conduită care și a trasu
de la începutu.

D. președinte. D-le Petrescu dacă
vă repetu așii esil din cestiune. Iar
așii tolera ca tot d ni apărători să în-
cêpă cu sistemulu dv. apoi credeți că
nu ne ar ajunge săplămîni întregi ca
să vă putăm asculta și v'am mai de-
clarat că timpulu este fôrte scurtu.

D. Petrescu. Să mi fie permis d.
președinte a face o obiecțiune. Amu
dișu că trebuie să lu a cunoșutu pe u
gentulu fiindu că m'afă în domeniulu
faptulu. Nu sunt ore în cestiune? Da-
că mi interdiceți cuvintulu, acăsta o pu-
teți face, d. președinte, legea vă lasă
o putere discreționară. Dar atunci a-
părarea nu mai este apărare d. Rosetti, în

tote scrierile sale n-au făcutu de cătu să consilieze pe cei puternici ai țării de a se pune pe adevăratul teren. In tocmă ca Fenelon, amiculu intimu alu lui Ludovic XIV, le-au adus a-minte „ca legalitatea singură dă viață autorității.”

Suntemu chemați la bara acusatiloru fiindu că amu fostu siliți a responde la niste calomnii injurioase și mai înainte de a arăta care sunt aceste calomnii să mi se permisă a aduce a-minte onor. curții că, cu ocazia unu altu procesu, care s'au discutațu inaintea domnilorū-vostre, la 20 Augustu între d. Borănescu și d. Mladin s'au emis de această onor. curte sistemulu că acela care răspunde prin calomnie la o calomnie nu pōte fi condamnatu. Astu-fel d. Mladin intentă procesu d. Borănescu fiindu că acestu din urmă ar fi calomniatu, in acte publice, pe d. Mladin. Domnu Borănescu pentru acestu motivu se acită de onor. Curte, pentru cuvintulu că sau constatatu de onor. curte că și d. Mladin au adus calomnii d-lui Borănescu, și că nu se pōte considera calomniatoru celu ce respunde la calomnie chiaru prin calomnie. D. Rosetti au fostu calomniatu (citește Monitoru Oastei.) Autorele articolulu, domnilorū, taceșă pe d. Rosetti de trădătoriu, de vințătoriu, nu mai prețulu lipsesse pentru perfecțiunea contractulu. — Vindutu cui? — Streinulu. — Pōte Rusiei. . . .

D. Președinte, (intrerupându). Nu venimū se judecămū dacă d. Rosetti este unu vințătoriu de patrie sau nu, judecămū acușăția care se face d-lui că prin articolu publicațu de la 14 și 15 Augustu au comisū delictulu de atacu contra guvernulu și de nesupunerea ostirei in contra șefilor ei, de aceia faceți bine de vă mărginiți apărarea aci căș, altu-fel vă i-gu parola.

D. Petrescu. Cuoscu d-le Președinte puterea absolută care vă dă legea.

D. Președinte. Cu mihire vă spu d-le Petrescu că indată, ce nu veți fi in cestiune suntu silitu se vă oprescu.

Pōtiti de armați.

D. Petrescu (continuă). Ve voi aduce dovezi. In anulū 1853 pe cându era in exilū, la Brusel, a tipăritu o mică carticică numită „Republica.” D. Rosetti ș'a petrecutu nopți întregi ca se esamineze cu cea mare atențiune țeseturile imperiulu Vast! Știți d-lorū la ce concludie a ajunsu.

Se ve spu ai, domnilorū, care amu avutu curiozitate a o citi. D. Rosetti și au datu această muncă numai ca se arate Romānilorū, de departe, rașonele cele vii care bantue puterea acestu Imperiu și se incredințeze pe Romāni despre slăbiciunea lui.

D. Președinte, (sunindu c'opoțelu.) Ve rogū d-le Petrescu se nu ești din cestiune.

D. Petrescu (urmăd). Me veđu silitu renunța la o mare parte din cuvintarea mea și la cea mai frumoșă!

Viū acumū d-ni Consilierū, se respundū la capetele de acușățiune d-lu Procurorū au venitū, eri, și au afirmatu inaintea d-vestri, inaintea acestu publicu inteligente: că d. Rosetti a voitū se despartū armața de șefi ei; prin urmare a îndemnatu armața la anarhiă la desordine, iată d-lorū o acușăție foarte gravă. Nu vă voi întreține de cătu numai cu acele puncturi care au scăpatu din vedere onor. meu colegū.

D. Rosetti d-lorū cându a scrisu despre armața, a distinsu doue cestiune. 1. Cestiunea politică, cestiunea cea mare; 2 cestiunea armatei; onōrea armatei, este neatinșă, domnilorū, și dacă d. Rosetti au vorbitu de bravura armatei nōstre, d sa n'au nitatu unu momentu ca se le dică că armața este datoru a se supune orbește ordiniloru șefiloru sei! Unde vedeți d-lorū tendința de a arunca anarhia in armața? Care suntū

domnilorū acele espresiuini care doveșă că d. Rosetti au voitū se despartū pe armața de șefi sei?

Acēsta nu e cugetarea d-lui Rosetti și nici unu rindū, nici o espresiuine nu invederēzā acestū acușățiune. Chiarū frasele următoare nu ne potū inspira nici uā indoială: „Voiți se ve acoperiți petele care suntū pe fruntea vōstră, cu sangele soldațiloru nōstri” a-dăogindū se urmā: „soldații și-au îndepălitu cu sfințenie misiunea lorū, căci pe unde stindardulu străbunilorū a însoțitu, bravura a încoronatū silințele lorū.” Vedeți d-lorū că d. Rosetti prin acelu fra ū au adusū numai laud meritate asupra soldațiloru. Voiți se se incredințai bine voiți întorčeți pașă și pe cea-l-altă, numeraiți doue alinate din colonaștia și veți citi acolo așia (citește). Vedeți, domnilorū, că diaruțu „Romānulu” a distinsu cele doue cestiuni, cestiunea politică de cestiunea armatei in totā libertatea care caracteride pe redactorulu sei; au aretatū erorile Guvernulu, a discutațu acele se, acestu dreptū lū acordā legea preseii.

Cându a fostu insă vorba de soldatulu Romānu, nu au făcutu de cătu se lū ridice la demnitatea ce meritā. Ve mărturisescū, domnilorū, că admirū iscusința redactorelu „Romānulu” căci vorbindū de armața și aretandū faptele sale cele strălucite n'a uitatu a le aduce aminte; n'a uitatu in același timpū se le repete datorile lorū.

Ei bine, d-lorū, in facia cu asemenea scrieri, putemū se facemū unu actū de acușăție in care ce dicemū că d. Rosetti au avutu de scopū se despartū pe armața de șefi ei? Dacă ar fi fostu militarū, darū mi se pare că au fostu, pōte știți și eu. ași dice că ar spera se iea loculū unuia din acei șefi? Cumū putemū domnilorū, cându cestiunea politică a fostu alitu de bine despărțitā de cestiunea armatei, cumū putemū, dicu, se venimū și se aruncāmū acușăție asupra d-lui Rosetti, că au avutu de scopū se despartū de șefi sei armața?

Se mai dice încă ceva tu recuisitoriu. „și se arunce anarhia in armața.” o acușăție care acumū e sfărāmatā in urma celorū dice de d. Brăiloiu, sfărāmatā chiarū prin pasagiile care am avutu onōre domnilorū consilierū, se vī le citescū, căci de la inceputū și până la fine cestiunea este desbătutā din punctulu de vedere politicu.

Nu voiți vorbi nici de cumū domnilorū despre șefi de acușățiune unde o. Procurorū vorbesce de tendința d-lui Rosetti din articlii incriminați de a aștia la urā și disprețu contra guvernulu. Me voi mulțumū numai a constata unu singuru faptū; ori de câte ori s'a intentatu unu procesū de presă totū de-una s'a adusū această frasă inainte. Este o frasă care nu lipsește din recuisitoriu; n'amū a dice altū nimicū. Amū fostu insă foarte miratu, trebuie se ve mărturisescū, cându prin recuisitoriu d. Procurorū a venitū din deducțiune, in dedecțiune la această concludiune: „d. Rosetti a comisū delictū de Statū contra guvernulu.” Eu unulu n'amū înțelesū ce însemnēzā aceste cuvinte: *delictū de statū contra guvernulu.*

D. Președinte. Aveți erōre. In recuisitoriu se dice: delictū de atacū contra guvernulu.

D. Petrescu. Me iertați. Amū copiatu reu. Insa sau mai vorbitu de acēsta. In fine d. Procurorū invocā contra nōstrā art. 49 din legea preseii, care se esprime astū-felū: (citește). Fie mi permisū a întreba pe d. Procurorū dacă ce opresce la alineatul 1 al acestu articlu, seū dacă pune in jocū și apoloyie? Dacă nu se pun in jocū și acēsta, atunci imi veți permite a întreba se mi arete intr'unu modū pozitivū, categoricu, care e pasagiulu din „Ro-

mānulu” care a atacatū *existența legilorū fundamentali*, spre a se pntea aplica acestū alineatū; căci acēsta prevede ataculu legilorū in vigore, prevede delictulu celū mare prin care se sgduie pactulu fundamentale alū societății. Ei bine se ne spuie d. procurorū care este acelu pasagiū; eu unulu n'amū vădutu nici unu rindū din art. incriminatū, care arū tinde a resturna constituțiunea nōstrā, pentru care d-nu Rosetti mai cu sēmā luptā de atāta timpū.

D. Președinte. D-le Petrescu ca se ve puteți urma apārarea, credū că trebuie să vă aducū aminte că in ședința trecutā d. procurorū v'a cititū ambele articli 48 și 49 și v'a aretatū că d. Rosetti prin invitarea ce face a comisū delictulu prevădutu in Art. 49.

D. G. Petrescu. Dacă e numai acēsta acușarea atunci d. Rosetti e aquitatū. Este insă unu lucru asupra căruia voiamū se mai amintescū; dar fiindu că amū declarația solemnā a d-stre că nu s'a comisū delictulu, prin care se atacā bazele fundamentali ale societății, imi remāne a mai atinge unu singuru lucru. D. procurorū a dișu că *D. Rosetti a făcutū uā cestiune ministeriale discutațū cele se.* Dacă amū făcutū acēsta eramū in legalitate, pentru că acestu dreptū mi lū dă legea. Iată ce dice art. 51 (cit.) Așā dērā, neatacandū Convențiunea, d. Rosetti mărginiduse a discuta numai actele guvernulu au fostu in legalitate și acēsta au făcutū *o fiindū provocatū.* D. Rosetti au fostu calomniatu printr'unu jurnalū, căru elū credea a se injosi respundindū de ore ce principiurile lui suntū necunoscute. Cu tōte acestea acelu articlu sau publicatū in foi volante cari s'a împărțitū in tōtā țera; d-lū Rosetti a tăcutū. — Cându insă acelu articlu se imprimā cu caracterē mari in Monitoriu Oastei, erea pusū in acēstā dilemnā, seū se suferu a fi stigmatizatū, a trece de vințătoriu și a se înbrāca cu caracterulu infamiei; seū se respundū și pentru acēsta se fiā chie-matū la bara acușăției și pōte mōine se fiā trimisū la închisōre. Ve întrebū pe d-vōstrā și facū apelū la integritatea d-vōstre și ve rogū se ve întrebați ce ați fi făcutū in ocaziunea acēsta, d-vōstrā, cari sunteți așia de reci ca și legea ce țineți in mână, — Văți fi electrisatū.

Acumū, ca se fiū fidele espunerii ce amū aretatū că amū a urma, voiți vorbi despre *prejudiciū.* La inceput v'amū spus că voiți vorbi de aginte, Agintele a fost nenorocitū n'am pututū vorbi despre dinsul. Despre faptele vorū mai desvolta și alții cu mai multū talentū. Voiți vorbi dērā despre *prejudiciū* și întrebū pe d. procurorū, care e *prejudiciū* comisiunii de d. Rosetti; căci, după noțiunile cele mai elementari ale dreptulu, ca se esiste unu delictū, uā crimā trebuie se fie unu *prejudiciū*, celū puținū unu *prejudiciū morale.* Uā frasă ca acēsta: „uā indignațiune generale s'a ridicatū.” Unde e indignațiunea? Dacă d. procurorū n'arū voi se ne arēte *prejudiciū*lū, voiți areta eu, că nu existe. Nu e destulū a dice ceva, trebuie se dovedimū ce dicemū. Dovadā e acestū publicū, care palpita pentru d. Rosetti, care astēptā de la înțelegciunea d-vōstre libertatea lui; pe cându dērā indignațiunea arū fi generale, cumū pretinde provocatoriulu d-lui Rosetti, publiculū acesta arū vocifera in contra d-lui. Mai e și altā dovadā. D. Rosetti e dreptorele unu diariū: *Romānulu.* Acestū diariū nu e alū seū, ci se întreține prin asociatiune. — După ce d. Rosetti a fostu datū in judecatā, s'au adunatu acționari și d-lui s'a alesū in unanimitate, directore diariulu. Dacă indignațiunea era generale, cumū se pre-

tinde, dacă asociatiū credū că d. Rosetti a devenitū unu instrumentū alū streinulu, i arū fi mai datū ore vōtulu lorū? Ei bine! nu e doveditū in destulū că nu e *prejudiciū*? Pōte se ni se dicā: acestu *prejudiciū* e pentru guvernū. Nu d-lorū; căci astāți avemū 10 Septembre și guvernulū existe, e tare, și articlu d-lui Rosetti e publicatū la 15 Augustu.

Se mai incriminā d. Rosetti pentru că dice guvernulu: ai armața, profesori, funcționari școle etc. D. procurorū a dișu: ai atacatū armața, ai atacatū pe profesori, ai atacatū junimea studiōșā, ai atacatū pe funcționari. Ve voiți dovedi prin acte autentice la care nici nu ginditi că d. Rosetti a fostu mai moderatū de cătu unu înaltū funcționariū, de cătu d. min. Justiției chiar. Iată Monitoriu Oficialu de la 26 August 1863 (cit.) vedeți aci se dice: *funcționariū suntū mandatarū direcți ai Guvernulu.* Nu ve esceptēzā nici pe d-strā magistrați, nici pe d-ta d-le procurorū, care nu este mandatarulu directū alū min. Justiției ci alū societății. Din acēsta concludū că d. Rosetti vorbindū de funcționari a fostu mai moderatū de cătu d. ministru alū Justiției. Cele dișe de d. Rosetti nu mai suntū ale se, au cădutu in domeniulu publicū, căci persōna cea mai înaltā, ministru Justiției, a caracterizatū starea magistraturei nōstre, au definitū pe funcționariū.

Maī amū douā, trei cuvinte de dișu. Me resumū și mi redigēđ și eu uā sentințiā in favōrea apārării.

1. Considerandū că d. Rosetti au respunsū la uā calomnie, fără a calomnia, prin urmare au fostu provocatū (art. 50 l. Penalā).

2. Fiindū că n'amū escitatū laurā și desprețū;

3. Fiindū că nu existe delictū contra pactulu fundamentale după art. 49.

4. Fiindū că amū demonstratū că s'au adusū *prejudiciū* meu nici societății nici guvernulu.

Cerū aquitarea sa.

Dacă insă nu se va ține contū de nimică voiți dice cu unu oratoru in-senatū, de alū căru nume nu mi mai aducū aminte: „Dacă omū putea compara lucrurile divine cu cele umane, atunci istoria lui Christū s'arū găsi pe virfū bu-selorū nōstre: *supliciu*lū lui Christū au glorificatū Calverulū și a ucisū ignominia crucii!”

Ședința se suspendā pentru unu cuartū de orā.

D. Pantazi Ghica. D-lorū judecatoril după cuvintele calme, frumoșe, patriotice ce au dișatū; dupe deslușirile așia de învețiate și amenunte ce dede D. Brăiloiu, misiunea nōstrā devine și mai ușorā și mai grea: ușorā, pentru că trebuie se luāmū câte unulu numai din punctele de acușare și mai grea, pentru că fiā care din noi, — și eu unul o mărturisescū, — va desvolta mai cu anevoiā, și cu mai puținū talentū tesa sa. Vomū fi foarte moderatū in espresiu-nile nōstre; nu vomū putea insă trece cu vederea asupra griefuriloru ce s'a întrebuintatū in recuisitoriu de eri. Și fiindū că amū dișu că voiți lua in parte unulu din punctele de acușare, voiți lua pe acesta: D. Procuratorū a dișu: care e sensulu acestu articlu? că guvernulu speculēsā justiția? *Romānulu* n'a dișu acēsta, n'a mersū pinā a crede că justiția pōte fi speculatā. — Principele Stirbeiu cu uā elocințiā frumoșū, cu uā elocințiā romānā v'a spus cumū credemū noi justiția unei țere. V'a dișu, și eu nu potū indestulū repeti, că patimite, urele, desbiuările se oprescu la pragulu acestu sanctuariū, și aci suntū omeni desbrācați de ori ce pasiuni, de ori ce interese, păstrandū numai interesulu legii ce represintă. Darū se facemū uā aprețuire asupra

justiției la noi. De la Regulamentū pinā la Convențiune a trecutū 28 de ani. In acestū timpū justiția a pipăitū, a încercatū a cătatū se stabilēsā ore-care regule, ore cari jurisprudiția, a cătatū se stabilēsā antecedinți cari se reguleze uā procedurā. Acēstā misiune era grea; căci dacă Regulamentulu era uā instituțiune constituționalu avea defectele lui. și unul din cele mai principali este că specialitățile, capacitățile nu erau chieimate la funcțiuni de cătu cu condițiunea de a fi însoțitū de unu rangū, și de mai multe ori rangulu singuru ținea locū de capacitate. Eată dērā că justiția era greū se ajungā la acestū rezultatū doritū in regimulu regulamentariū. A venitū Convențiunea de la 59, cu dinsa egalitate in facia legilorū, condițiunea de capacitate, de specialitate, de vechime in carierā, de cunoscința prin speiriințiā. Speramū acumū că dacă n'am ajunge ca justiția se fiā perfectā, celū puținū speramū că vomū ajunge se stabilimū uā procedurā; dērā acēsta, cu durere trebuie se o mărturisimū, nu s'a făcutū; căci vedemū c'ua instanțiā desființēđ astā-đ uā jurisprudiția ce a sanționatu-o eri.

Eată, Domnilorū, cred eu, care a fostu ținta d-lui Rosetti cându a făcutū acestu articlu. Cându a dișu guvernulu: aveți justiția, i-a dișu: aveți justiția ca se o îmbunătățiti, se ne dați inamovibilitatea, adică independențiā magistratulu, care e garanția reale a onōrii ori-cărui cetățēnu. Acestea, socotescū eu că a voitū se dicā domnu Rosetti in articlu lui seū.

Știți, Damnilorū, că sub Fridericu celū Mare alū Prusiei, regele absolutū dērā liberale, unu țeranū i-a dișu, cându voia a-i lua cu sila uā mōrā: da, insă avemū *judecatori* la Berlinū Noi avemū durerea a dice: in Romānia n'avemū legi. Acēsta nu v'o dișu eu, v'a diș'o d. Crețulescu cându ținea ad-interimū Ministeriu Justiției, cându dicea judecatoriloru printr'ua circularā: n'avemū legi, supliniți cu voințiā d-vōstrā lacunele legii. Eată ce a înțelesū D. Rosetti, eru nu că se speculā justiția; pentru că putemū dice cu țeranulu: „avemū judecatori.” D-vōstre, Domnilorū, veți sci se dați articlu d-lui Rosetti adeverate interpretare și se-lū spelați de acēstā acușare care nu pōte avē nici unu efectū, fiindū că nu e rădimatā pe lege. D. Rosetti n'a voitū se ishēsca in instituțiunile țerii sale.

Viuēția sa, trecutulū seū a fostu uā luptā continuā pentru instituțiunile d'astāđi ale țerei se, și nu e d-lui care a putulū se o desmintiā pentru unu articlu. Vedeți dērā că dērā amū îmbrācișiatū astā tesū, mai pe susū de puterile mele, pentru că nu totū omulū e dotatū de naturā cu talente superiōre, e pentru că amū socotitū că aci e altariulu unde ori ce omū vine se spu-nă pāsurile se, unde ori-ce Romānu vine se dicā represintanțiloru legii: dați-mi dreptatea ce mi se cuvine.

Unu altū punctū de acușare e că D. Rosetti a vorbitū de drumurile ferate. D. Procuratorū a acușatū pe d. Rosetti pentru că dișu: „aveți drumuri de ferū, pe cari le dați cându voiți și pe cāt voiți.” D Rosetti aci a citat fapte și nimicū ma multū. D. Rosetti a diș: in statele constituționalu unde existe uā represintatiune naționalu bunurile țerei depindū de ea; de represintatiunea naționalu depindā a da guvernulu dreptulū d'a face concesiuni. Dacă insă guvernulu a datū concesiuni de căi ferate cu condițiuni de 8% și cu 225000, de franci Kilometru, a arendatū pe mai multū ani pāsurile statulu și a făcutū acesteia fără represintatiune naționalu a făcutū-o guvernulu fiindū că a cređutū că pōte se le dē cu voesce și cu cătu voesce. Și dacă veți voi a sci dacă drumurile ferate s'au datū

în concesiune după aprobarea Camerei, veți vedea că în Adunare nu s-a vorbit nimic nici de aceea ce s'a dat din nou d-lui Mavrogeni. D. Stirbei v'a spus, în termeni elocinți, că misiunea presei e de a lumina opiniunea publică; e de a dice Guvernului când e alături cu dreptul: eti dretul și calea cea bună! a dice Guvernului: nu poți face nimic fără votul reprezentanții naționale, care e singura suverană a dispune de bunurile țerei. Dacă, d-lor, venim a dice unui Guvern: „Ai comis uă erore, ai făcut uă abateră din lege“ este a ataca guvernul, ei bine, atunci trebuie se desfințăm cu totul legea de presă și se ne întorcem eră la cenzură. Am avut și cenzură în timpul Căimăcămiei lui Alexandru Ghica și în urmă și în acel timp și d-lui Bolintianu și d-lui Rosetti și eu aveam jurnale, și trimiteam articolele la cenzură; dar ca toate că era frasi destul de aspre, se lasă a se publica și nu se făcea asemeni acuzări pentru că era vorba de sprijinul drepturilor țerei; prin urmare și acea cenzură era mai liberală de câtă legea precum o esplică d. procuratore.

Uă altă frase pe care a citat-o d-lui procuratore, a fost cum că d-lui Rosetti, când a vorbit de acele scrieri, de violarea de domiciliu de către poliția, a voit se vorbescă de uă corespondință culpabile pe care a descoperit-o aginții poliției. Insa, d-lui procuratore nu a venit totu d'ua dată a ne desluși dacă, atunci când este a se descoperi uă vină, poliția pôte merge în casa omului, numai în virtutea voinței sale, fără reprezentantele legii, nu ne a deslușit fiind că d-lui scia că acesta nu este legale; și fiind că, în casul de care este vorba, poliția a mers la acel individ fără reprezentantele ministerului public, poliția a făcut uă violare de drept.

Poliția însă nu este responsabilă, ea atrin de guvern care singur are răspundere; de aceea d-lui Rosetti s'a adresat la Guvern. D-lui Procuratore ne spune însă că acea corespondință era criminală; dar spuindu-ne acesta n'a venit de depui pe mesă vedeți legale că d-lui Rosetti s'a înșelat d'icind c'a fost uă violare de domiciliu ilegal.

D-lui Procuratore a prejudecatu nu mai cestiunea și v'a pus și pe d-v. în pozițiune de prejudeca; și a făcutu foarte reu, fiind că acea cestiune nu este adusă inaintea d-v. Resultă însă, din chiară declararea d-lui Procuratore, că fapta s'a făcutu. Prin urmare vedeți, d-lor, că acea violare de domiciliu despre care vorbesce d-lui Rosetti este întemeiată pe fapte. — Nu vom mai veni acum a ve cita articolele din lege în privința acestui casu, pentru că nu o mai putem face în urma discursurilor onorabililor d-nii Brăiloiu și Petrescu, finite cu atăta talentu. Viu numai a desbate legea de presă, care dacă ne impune îndatoriri, ne dă și drepturi, dacă ne opresce de la atacul guvernului, ne dă însă libertatea de a controla actele ministrilor, a le areta cându facu reu, cându esu din calea legale.

D-lui Rosetti era în dreptu se o facă, și în adeveru d-lui Rosetti era bogat de asemenia fapte, căci avea se citeze multe; căci, d-lor, au fostu chiaru omeni bolnavi tiriți de poliția la bara parchetului.

Mă resum, daru d-lor, ca se nu abusu de timpul d-vostre și se nu ne mai perdem în eorie, cari nu mai sunt necesare și pe cari le au desvoltat alți. Viu daru și d'ic că, inacele trei cestiuni ce s'a atinsu că d-lui Rosetti ar fi atacat justiția, c'a vorbitu de drumuri de feru, de violare de domiciliu, d. Procuratore nu este rădmatu pe lege, căci nua datu vedeți legal; că mai antiu a

interpretat reu intențiunea d-lui Rosetti, că alu 2-le d. Rosetti a citat fapte oficiali contra semnate de ministru și publicate în fôie oficiali; și că alu 3-le d-lui Rosetti a citat fapte pe cari le-a mărturit eră chiaru d-lui Procuratore alu acestei Curți. D'ic daru că d-lui Rosetti nu e culpabil; elu și-a indeplinit misiunea de jurnalistu, cându a d'is ministrilor: respectați legea constituțională. Așa dar, d-lui are încredere în independința magistraturii celu judecă astăzi și scie că pe lingă jurămintul de ecitate ce v'e l'oga, și crucea ce stă pe mesă, are și dreptatea cu sine, care va găsi unu echo întinsu în inimele d-vostre.

D. G. Stirbei. Domnule Președinte! Procesul d-lui Rosetti, de ar fi în altă țera, sau chiaru în țera noastră în alte împrejurări, ar fi foarte simplu în fondu.

D. Procuratore a vedutu în câteva articole ale d-lui Rosetti uă critică și a crezut că e unu atac în contra guvernului; aci e uă cestiune de interpretare și ve mai repetu că, dacă ar fi în altă țera, sau chiaru în țera noastră în alte împrejurări, apărarea d-lui Rosetti, ar fi foarte simplă, căci am fi fostu dator să aretăm onor. curți, că interpretarea d-lui Procuratore e foarte greșită și d-vostre se așteptă, sensul adevăratu al scrierilor d-lui Rosetti, și se vedeți că interpretatiunile d-lui Procuratore sunt foarte greșite, și ați fi acitatu pe d. Rosetti. Insa d. Procuratore, se me ierte se-i aducă aminte uă vorbă a unu diplomat care a d'is: „dăm două linii ale unu omu și-lu voi trimite la spinurătoru.“

Aperarea daru ar fi unu lucru foarte lesne. Avem cumu d'isei, numai se aretăm d-lui Procuratore că sensul articolului nu e exagerat, adică că nu a voit d. Rosetti se d'ică nimic mai mult de câtă ceea ce este. Și chiaru d. Procuratore ar fi d'is atunci că nu putem trimite pe d. Rosetti la spinurătoru. Insa, d-lor, cestiunea a devenit mai însemnată din pricina recisitorului d-lui Procuratore de eră, care a venit se încrimine pe d. Rosetti fiindu că contestă unu jurnale, — adică fôie care dirige opiniunea publică, — și contestă dreptul de a critica actele și faptele guvernului. A atinsu cestiunea constituțională. Procesul acesta e însemnatu erăși, fiindu că vine din împrejurările grele, triste, cari sunt în țera noastră și pentru cari nu putem acusa pe nimin. Sunt în adeveru, d-lor, împrejurări triste în țera noastră, și d-vostre, cari aveți în toate zilele ocaziune se otărîți cestiuni inalte, vedeți mihnirea opstescă, vedeți trista pozițiune a țerei noastre, vedeți administrațiunea injosită și câte uă dată vedeți făcându-se nisce fapte.

Vedeți trista situațiune financiară a țerei, de care și d-vostre suferiți. Tote acestea, d-lor, dau însemnatate acestui procesu.

Mai e, și altu ceva, d-lor. Cestiunea acesta devine însemnată, fiindu că d-vostre cari sunteți chiamați să otărîți unu lucru în integritatea consciinței d-vostre, studiându acestu procesu, vedindu cari sunt împrejurările cari încongiură această cestiune, adică provocațiunea și circumstanțele cari au silitu pe d. Rosetti se răspundă, atunci d-lor, cestiunea devine și mai însemnată, căci acuzatorulu este ministrulu justiției.

D-lor, cestiunea ce aveți astăzi se judecă în însemnată pentru noi toti, pentru noi apărătorii, pentru d-vostre magistratii, pentru guvernul pe care-lu reprezintă d. Procuratore aci, și pentru publiculu numerosu care este aci. E însemnată pentru noi apărătorii, căci o se venim, și am și venit precum ați auditu pe onor. meu amic d. Bră-

iloiu, se apermă principiele pe cari chiaru d-vostre le-ați apăra, pentru că sunt ale țerei, sunt constituționali, e vorba de conservarea constituțiunii, a legilor. Și d-v, d-lor, mai bine și mai înainte de câtă ori cine, vedindu apărătorii cari sunt aci, numele lor, trebuie se înțelegeți că nu e cestiunea de revoluțiune; căci eu, Stirbei, nu așiu fi venit aci se susțiu revoluțiunea, s'o apăr.

E însemnată pentru d-stră, magistratii, judecatori inalti, fiindu că aveți uă misiune în țera: se împacă partile. Aveți dreptul și datoria câte uă dată, permiteți-mi-o a v'o dice, se dați lecțiunii guvernului, se-lu aduceți prin verdictulu d-vostre, la calea cea adevărată. Și cându d-vostre vedeți trecutul magistraturei din alte țere care, prin verdictulu și curagiulu lor, singuri, fără sprijinul presei, și alu parlamentului — și, au întocmitputerea lor de inamovibilitate, veți înțelege și mai mult mărimea misiunii d-v. D-lor, cestiunile de presă nu sunt ca cele de crimă; cestiunea de presă e lupta de toate zilele, e lupta politică în care chiaru d-vostre trebuie se intrăți, căci, mai înainte d'a fi judecatori, sunteți cetățiani.

Am d'is, d-lor, că cestiunea aceasta e însemnată și pentru guvern. D-lor! Presa cându ie unu tonu, nu amenințatoru, daru cându vine se de guvernului povețe, pôte intruă formă camu tare, povețele acelea guvernulu trebuie se le audă.

Aduceți ve aminte, d-lor, că la 1830, guvernulu legitim alu Franciei a cădutu, fiindu că n'a ascultat presa. A trimis pe toate ziarele în închisore, și cându au vrutu se se sprijine pe presă, acesta s'a întorsu și i-au d'is „este pre târziu.“

Aduceți ve aminte în 1848, — eram în Francia, — guvernulu acelu liberal alu lui Ludovicu Filipu, n'a vrutu nici elu se asculte presa: a cădutu! Au venit republica de la 1848, cu exageratiunile ei, au cădutu și ea totu din aceiași cauză fiind că, d-lor presa, natura ei, puterea ei, trebuie s'o d'ic, e adevărul și adeverul e mai tare de câtă noi; noi murim, puterea cade, daru principulu scapă (aplause.) (D. Președinte sună clopoțelulu cerindu linisce.)

Amu mai d'is, d-lor, erăși, cestiunea este mare pentru publicu, pentru juriulu acesta mare, fiindu că cumu pôte asiste cu sânge rece la uă desbatere, la uă pricină unde sunt apărătorii din toate nuanțele unei adunări. Ce felu, d-lor? Publiculu vede aci pe d. Ion Ghica, pe D. Brătianu, pe principele Dimitrie Ghica, pe d. Panu, pe d. Sturza, pe mine etc. Ei bine, d-lor, ore publiculu pôte se d'ic: omenii acestia voru se de josu guvernulu, omenii acestia de eră sunt veniți în țera? Oamenii acestia voru se facă fantasmagori? Nu d-lor! Publiculu acesta are mai multă prevedere; unde vede sinceritate, unde vede că cineva stă pe uă cale dreaptă, unde vede curagiulu de a sprijini principulu, unde vede partile intrunite că și-a datu mâna ca se de povețe guvernulu se scotă țera din caosulu în care se află ei bine, d-lor, acestu publicu dice: omenii acestia trebuie se fiă cu noi, cu țera!

D-le președinte! Nu mi-amu pregătitu discursulu meu, ci vii se ve vorbescu cu anima, cu totă credința care o am în Magistratura noastră. Inainte de a fi ostasiu amu învețat legile, și mi-a spusu toti că la pragulu ușiei acesteia se oprescu patimile, înrurirea și amenințările guvernului; și aici domnes e numai adeverulu, dreptatea; mi s'a spusu încă și mie că acei omeni care au voit se întemeieze dreptulu au pus pe mesă acesta crucea care este simbolu adeverului. (Aplause. Președintele chiamă în ordine)

Vedeți, d-le președinte, că basatu pe tradițiunile de care vam vorbitu, vii cu totu respectulu inaintea acestei curți, vii cu totă încrederea ce am în dreptate, vii cu acele tradițiuni ale acelor mai mari magistrature cari în luptele politice singure au scăpatu libertatea națională; ele au scăpatu libertatea națională. Ele așcă, patu libertatea în Francia suptu Ludovicu XIV, și în alte părți. Nu voi se facu istoriculu, pentru că-lu scii și aceste tradițiuni trebuie se le sprijiniți astăzi și d-vostre. D-vostre sunteți reprezentanții dreptății, aveți s'aperați libertatea, și aci trebuie suntu sicuru c'am s'o găsescu.

Viu, D-lor, la cestițiune. D-vostre care aveți se otărîți dacă d. Rosetti e sau nu culpabile, trebuie mai înainte de toate se scii împrejurările, cauzele, cari au silitu pe d. Rosetti se ie péna d-lui și pôte, o d'ică acesta, pôte camu cu asprime, se se apere.

D-lor, scii foarte bine în ce împrejurări s'a închis camera, ați vedutu lumea linisită, nu puteți spune că din partea deputatorilor, s'eu în capitale sau în județie s'a făcutu vr'ua agitațiune, s'a turburatu liniscea. V'am spusu de la începutu ca noi nu apărăm revoluțiunea, nu apărăm anarchia, ci apărăm constituțiunea, apărăm liniscea. Ei bine, în liniscea aceasta fără se fiă nici uă provocațiune, s'au tipăritu unu articlu în contra d-lui Rosetti. Nu așiu voi, d-le președinte, se silescu curtea se și perdă vremea, însă, nu sciu dacă ați citit această scriere sup-scrisă de d. Viorianu. Dați-mi voiă, d-lor, se me punu într'ua pozițiune mai largă cu sup-scriitorulu acestui articlu d. Viorianu.

D-lui, în cestiunea acesta, reprezintă trei persone: Vedu antiu pe d. Viorianu, procuratorele, că ie péna de jurnalistu, și dice: Cumu se pôte ca procuratorele Curții criminale se nu de în judecată pe d. Rosetti? A făcutu daru, prin aceste cuvinte, totu d'ua dată unu faptu de procuratore și de jurnalistu, și astufelu a provocatu la luptă pe d. Rosetti. Guvernulu la acesta trebuia se stă la uă parte, daru guvernulu a luat articulu d-lui Viorianu, lu-a publicat în Monitoriu Oastu, ca se facă pe ôste se credă, — căci d-lor acelu Monitoriu numai de armată e celtit, — că d. Rosetti o atacă. Guvernulu a făcutu și mai multu, a sprijinitu pe d. Viorianu, a publicat în totă țera acestu pamfletu; însă d. Rosetti a tăcutu; D. Rosetti a tăcutu 15 zile, d-lui s'au dus din București, căci nu putea se trăiesc aci; anima d-lui suptu acuzările d-lui Viorianu ferbe; d. Rosetti, era tratat de trădatoriu, de vințătoriu alu patriei. D. Viorianu a făcutu mai multu; a d'is: D. Directore alu fôiei maiorității, și alu cualității. A acuzat daru prin acesta pe chiaru maioritatea Adunării.

Se-mi de voiă d. Viorianu se nu lu consideru aci de câtă numai ca jurnalist; nici de ministrul, nici de procuratorele nu voi vorbi aci. D-lui scriindu acestu articlu era numai jurnalistu și d. Viorianu, atacand pe una din puterile statului trebuia se fiă chiamațu de d. procuratore inaintea curții, se ia locu pe banca aceea unde astăzi stă d. Rosetti.

D. Președinte. D. Procuratore își cunoste datoriile sale și nu are trebuință se i le amintiți d-vostre.

D. Stirbei. Am început prin a ve spune că am totu respectulu pentru magistratură; însă dați-mi voiă să ve spu că este uă deosebire între Curte și d. Procuratore. D-vostre, în înălțimea principulu de dreptu sunteți inviolabili, cugetarea d-vostre e sântă totă lumea se supune, daru d. Procuratore, care este avocatulu publicu, pôte se se înșele, pôte că acușatia d-lui să fiă exagerată, căci d-lui e unu avocat cu și noi; deosebirea

este numai că d-lui reprezintă uă altă persona, uă persona colectivă și noi reprezentăm uă singură persona. Tote vorbele d-lui Procuratore am dreptulu se le așteptă cumu trebuie, se le caracterisesc cumu trebuie și d. Procuratore, chiaru dacă nu aru sci legea, iertăți-mi se v'o spu, nu și-a făcutu datoria. Vedeți daru, d-lor dacă este aci uă cumpăna, dacă este uă imparțialitate; dă-mi voiă daru, d-le Procuratore se ve spu fără nici uă pregetar că d-ta trebuia să se chiame pe cele dou persone aci și d-vostre dd. membri să judecăți între ele.

D. Brăiloiu, confratele meu, v'a spusu că suptu nume de guvern sunt trei persone. Una din aceste persone Camera, Camera a fost atacată și d. Procuratore, nu a chiamațu pe acuzatoriu aci. Ei bine, d-lor, dacă partia țere partia care a avut majoritate în Camera (căci uă majoritate a Camerei are dreptulu se vorbescă în numele țerei) dacă ea e insultată, și d. Procuratore nu și-a făcutu datoria se chiame în judecată pe acela care a insultat-o, se-mi permită să spu că nu și-a făcutu datoria.

D. Președinte. D-lor, sunt silitu să ve spu că aci nu e loculu să faceți acuzări, dacă cineva se simpto atacat legea îi dă dreptulu se mergă la instanța competentă se și facă acușatiunea. Aci trebuie să ne mărginim numai asupra acuzării ce a adus d. Procuratore d-lui Rosetti.

D. Stirbei. Aveți dreptate, d-le președinte, instanța în care uă se venim să acuzăm pe d-nii Miniștri e camera și o se-i acuzăm.

D. Președinte. Domnilor ce aveți se faceți nu ne privesc pe noi și nu trebuie se ne spunăți despre acesta.

D. Stirbei. Viu la cestiune, v'am spus circumstanțele din cari d. Rosetti a fostu silitu se i-a péna de jurnalistu. Ei bine, d-lor, între d-vostre sunt persone cari au ținutu péna de diaristă în mână și scii bine ce e acea pană au ținutu o cuonore; scii că unu jurnale, se mirăse opiniunea publică, se cunoscă adeverulu și se-lu spu; și chiaru cându opiniunea publică e în șelată se uă desmăgescă.

Ei bine, d-lor, opiniunea publică are dreptu a cunoste a desbate lucrările, faptele guvernului, acesta este legea guvernului constituțională d-lor, care e coprinsă în Convențiune; în Convențiune care e dreptulu nostru publicu ai căria d-vostre sunteți cei d'antiu apărătorii. Ce ne d'icea? Că guvernulu Constituțional e ca unu mandat datu unei-a s'au mai multor persone, pe cari Camera are totu d'ana dreptulu de a le controla. Guvernulu constituțional, d-lor, e uă epitropia suptu care e pusu ministerulu; acesta e puterea lui. Și dacă s'au făcutu revoluțiuni mari, s'au făcutu ca să întocmescă acesta Epitropia, acestu controlu care este și în legea noastră. Și dacă noi ținem la aceste principie, la astă lege ținem, nu ca să facem ușgomot, ci ca să fim în legalitate; pentru ca guvernulu fără această Epitropia ne duce la peire. Pentru acesta d. Rosetti a fostu silitu se i-a guvernulu în esința lui, se d'ică: d-vostre sunteți ca unu mandataru a unei Epitropii; i-a v'a datu bani, v'a datu omeni ca să lucrați uă moșie, are daru dreptulu să i cere socotela. D-vostre sunteți răspundători cătră Adunarea, care v'a încredințat averile țerei; această Adunare, nu este în dreptu se ve întrebe ce ați făcutu cu d'inselu? Eată, d-lor, ce a făcutu d. Rosetti, și în începutulu articolulu dice: Aveți armată, aveți poliția, aveți judecatori etc; și d. Rosetti, prin aceste cuvinte n'a făcutu de câtă a usa de dreptulu presei d'a cere socotela guvernulu daru d. Procuratore, în limbajulu, acelu nou de care d. Brăiloiu ne-a vorbitu, a inventat unu lucru nou în țera noastră.

Avem un peccat in tara noastra, traducem din franceze, fara ca se intelegem sensul vorbelor. Așa a făcut d. Procurator candu dice ca „d. Rosetti face un cestiune ministeriale“; se-mi permita d-lui a-i spune ca n-a intelesu bine sensul vorbei.

Cestiunea ministeriale o face numai camera, care da jos pe ministeru; jurnalistul e numai sôma de faptele guvernului, le pune in jurnale, le judeca, le apretieaza si le condamna sau le lauda si astufelu le face cunoscute publicului. Va se dica d-vostre, cand veniti se dice: „faci cestiune ministeriale“ dati-mi voia se ve spu ca ati intrebuinat u vorba francezescă eru nici de cumu Românescă, vorba pomposă pentru acel cari nu o pricepu, daru fara nici unu intelesu aci.

Vedeți, d-le Președinte, ca nu atacu nici de cumu pe d. Procurator, vorbesc de limba Românescă (risete).

D. Procurator. Domnule Președinte, am observat de mai multe ori ca așterea a eșit din ce prescrie legea, aci nu se mai face apărare, ci din contra, vine se se stabilescă legitimitatea faptelor ce amu acusat; prin urmare ve declaru ca eu nu mai potu se sta pe acestu fotoliu.

D. Președinte. D-le Procurator, celu lovit trebuie se se aperi; d-v. ati acusat, apărarea trebuie se se facă. D. apărătoru dice: d. Procurator a intrebuinat cutare cuvinte și dupa mine le intelegu așa și le combatu. Nu intelegu ca d-vostre se veniti a cere se se restringa așterea intr'atutu in cutu apărătoru să dica numai: suntu vinovat sau suntu vinovat. Celu acusat are dreptulu se respundă, se se aperi. (Aplause scotoțose. Domnule Președinte chiamă la ordine).

D. Procurator. D-le Președinte, v'o mai declaru încă u dată ca eu numai potu sta pe acestu fotoliu. (Domnule procurator ese).

D. Președinte invită pe d. Supstitulu se-lu supstitue.

D. Supstitulu. Ceru cuvintulu.

D. Președinte. Nu potu intrerupe pe apărătoru.

D. Supstitulu. E pentru cestiune prealabilă. (I se acordă) Domnule Președinte, fiindu ca suntu chiamat se ietu parte la unu procesu la care a existat d. Procurator pînă acumu, ve intrabu dacu, in urma unu incidinte ca celu de faciă, așu fi in dreptu se pot reprezinta persôna d. Procurator in

acestu procesu; cu atutu mai multu ca nu amu luetu nici de cumu parte la cercetarea acestu procesu. De aceea ve rog se ve consultați dacu eu pot se ietu locul d-lui Procurator și se respundu in locul d-sale, asupra acestu punctu se deliberați ca se me regulezu.

D. Președinte. Ve rog se binevoiti a asculta Art. 20 din procedură (citesce).

„La intimplare de lipsă seu prăvilnică poprire a procuratorului, in datoririle se se voru indeplini de cãtră supstitutul seu, și in lipsă de „supstitutu, de cãtră unu judecãtoriu „orãnduitu de președintele judecãtoriu „inadinsu pentru acesta.“

Vedeți daru că Președintele are dreptulu ca, candu lipsesce Procuratoru, se invite pe substitutu alu inlocui și candu lipsesce și acesta se orinduescă unu judecãtoriu; daru acumu nu suntemu in acestu din urma casu.

D. Supstitulu. Amu avutu in vedere art. ce mi-l'ati citat și m'amu pătrunsu totu d'aua de datoria ce-mi impune legea, voiu numai se diciu nu ca n'amu recunoscutu dreptulu d'a inlocui pe Procurator, tocmai acesta e misiunea mea; daru, in urma unu incidinte ca celu de faciă, candu d. Procurator părăsesce ședința, suptu cuvintu ca nu mai potu se adereze la modul de aperi, ceru ca onor. Curte se delibereze dacu mai potu eu supstitui pe d. Procurator și dacu potu eu primi a face replica ce avea a face d. Procurator.

D. Președinte. Sciți ca Președintele are administrațiunea ședințelor, d-vostre sunteți reprezentantele ministerialu publicu, ve aflați aci, ve invit eu-l ocupați fotoliulu.

D. Supstitulu. Eu nu știu, dacu potu se ietu locul d lui Procurator, dacu d-vostre nu declarați intr'acasta.

D. Președinte. Pote că voiti și d-stră se faceți ca d. procurator, atunci...

D. Substitulu. Nu, d-le Președinte, dorescu numai se se constate ca am cerutu aceste explicări și nimic mai multu. Voi remanea pe fotoliu.

D. Președinte. Postiti, continuați, domnule Stirbeiu.

D. Stirbeiu. Domnule Președinte, regretu din totu anu incidinte a-cesta la care nu me asteptam, fiindu u n'așu fi voitu ca eu se fiu plicina onu blam; priimiți daru asigurarea părerii noastre de reu.

Domnilor, din tote oestiunile pentru cari d. Rosetti este invinovatitu, va spu ca numai una mi-a parutu serioasă, daru serioasă numai in vorbe. Se vedeți de ce. E cestiunea armatei. D-le Președinte, am avutu onore se comandezu armata aceea, credeți d-stră ca n'am suveniru, ca n'am u legatură de iubire cu dinsa? și credeți d-stră ca așu fi sprijinitu, așu fi apăratu pe d. Rosetti dacu onore armatei ar fi fostu atinsă? Nu, d-lor! Fiindu ca și eu am purtat uniforma oștiantulu Român. Nu, d-le președinte, aci nu e de cãtu uă tãlmãcire de vorbe ce d. procurator a datu acelor dice de d. Rosetti, și n'a apretiatu bine ce e ostirea și ce e capulu iei. Dati-mi voia se me explicu. Armata, precumu v'a spusu pre bine d. Brãiloiu, cu tote ca n'a fostu oștiantu, daru simptulu bunu i-a spusu-o, armata e uă macinã de la soldatu pînã la generariu, astu-felu de strinsu legatu in relațiunile iei, in supunerea iei, in poruncele iei, ca uă adevãratã macinã, care se trãmite in drãpia și'n stãnga dupa voia capulu seu. Va să dica, d-lor, capulu care comandă și armata facu uă persôna; daru, d-lor, ministru de rebelu cu capulu armatei, in tote țerele, suntu douã persône. Ministru este totu d'aua responsabile, și candu e nedisciplinã in armatã, nu se acusã armata ci capulu iei; candu se comite vre uă crimã din partea armatei, ore armata se osindesce la môrte? Nu! cãci dacu s'ar osindi armata la môrte, nu ar mai remanã armatã (risete.) Nu, nu se osindesce armata, ci capulu iei. Candu legea este violatã, se acusã ministru. In adevãru, in acusãrile cari s'au facutu de atãtea ori in Europa, cine a fostu respundetoriu? Ministru! cãci armata nu pote fi pusã in acusare, armata nu are consciință, nu are secuș, n'are putere, n'are nimic, e unu lucru pasivu; ministru e totu d'aua responsabilu. Acestã distincțiune amu facutu și in Camerã și sciți cã și acolo s'a respunsu ca atacu armata, intocmai cumu a quis d. procurator d-lui Rosetti. — Ce felu, domnule d-ta estu ministru responsabilu, dai uă poruncã, eu o combatu, iti aretu cã porunca aceea nu e bunã, și d-ta dici cã atacu armata!

Ei bine, d-lor, daru dati-mi voia se punu lucrurile cumu sunt, cumu trebuie se fiã, cãci dacu avemu se facemu uã schimbare de vorbe și de

cestiuni atunci nu știu unde mergem.

Armata, d-lor, cu nici uã vorbã o d-lui Rosetti n'a fostu atacatã, și defiez u totu procuratoru reuniți, de astãși și de, mãne se gãcescã uã singurã vorbã prin care ar fi fostu atacatã armata, cãci ve spu in consciință cã, dacu armata ar fi fostu atacatã prin articulu d-lui Rosetti, eu era se-lu condamnã inainte de d. Procurator și nu așu fi venit se apãru pe d. Rosetti. Am fostu și eu soldatu, am purtat și eu uniforma românescã... (aplaude) Daru nu, d-lor, armata n'a fostu pusã in cestiune, și se sfirșim uã datã pentru totu d'aua cu asemeni interpretãri. Se scã uã datã pentru totu d'aua cã, atunci candu se dice ministru, nu va se dica armata. De aceea protestezu in contra părerii d-lui procurator și ve rog, d-lor, se stați cu cumpena dreptãșil, cu acea cumpenã ce unu judecãtoriu mai presusu de tote trebuie se oștiã in mână ca se dã dreptate fiã cãruia. Dati-ne daru și noue dreptate, spuneți țerei cã armata n'a fostu atacatã și cã nu pote fi atacatã și cã singurul care pote fi atacat e ministru respundetoriu. Amu vedutu cã ministru publicu, in acusarea sa, dice cã a fostu atacatã armata, dar d. Brãiloiu va citatã din Romanulu, laude fôrte mari pentru armatã.

Noi apărătoru d-lui Rosetti și d-lui suntemu deputati in Camerã, vedeți in tote cuvintele nostre, in tote voturile nostre cãtu amu facutu pentru armatã și cãtu vrem u se facom, și totu noi se venim prin scrieri se ne incriminãm chiaru pe noi inșine! Vedeți daru, d-lor, cãtu de slabã e acusarea; așu de slabã, in cãtu ea de sine inșãși cade; cade și eru cade, nu potu se dici altu-felu.

Conchidã dar, d-le Președinte, rugindu-ve se bine voiti a mai lua încă uã datã in sãmã regretulu ce l'amu manifestat pentru incidinte d-lui Procurator, cãci n'așu fi voitu se fiu eu plicina unu turburãri in Curtea acesta.

Repetu cã d. Rosetti nu pote se fiã in cestiunea acesta culpabilu pentru acusarea ce i se aduce d-strã o se acitați pe d. Rosetti. D-vostre nu trebuie se intrãți in mijloculu patimilor, trebuie se fiți cu sânge rece, se nu intrãți in luptele acelea. Vedeți bine cine dice adevãrul. Așu fi intelesu condamnarea, candu d. procurator ar fi quis d-lui Rosetti:

„Domnule, ai spusu unu lucru falșu, neadeveratã, și candu ar fi doveditã acesta. Daru nu este astu-felu. Prin

urmare d-v. cari o repetu, țineți in mână cumpena dreptãșil, nu intrãți in patimi, dati unu verdictu de acitare d-lui Rosetti, sprijiniți constituțiunea, cãci limbajulu d-lui Rosetti n'a facutu de cãtu a apãra constituțiunea; eru acela alu d-lui procurator a fostu in contra constituțiunii. Țineți cumpenã d-lor, și țera ve va bine cuvintã. (Aplause.) (va urma.)

Domnule Directore.

Memoriile lui Garibaldi sunt, se vede, destinate a face ôre-care resunet; resunet la publicarea lor prin Foița Românului, și chiaru resunet la nepublicarea lor încă in volume.

Mulțumesc d-lui Bocea Radianu și mai cu sãmã d-lui C. D. Aricescu pentru cele ce-ți dice prin epistola d'astãși in privirea nenorocitelor abonamente facute.

Le mulțumesc și-mi place pozițiunea in care m'e punu, pentru cã precumu adesea ai quis a-a-l scriș, nimica mai periculos ca și optele.

Suntu înșã deprinsu a respunde in asemenea casuri nu cu vorbe ci cu fapte.

Eacã daru faptul. In anul trecut s'a facutu la desebite locuri abonamente ce s'a suit la suma de 1,152 lei și cari s'a datu de indata prin d. Aricescu chiaru, nu mie precumu astã-șil se pretinde, ci Tipografulu; probã: scotelele subscrise de d. Aricescu ce conservu; probã, adevãririile tipografulu pe numele d-lui Aricescu; probã mai multe col de deja tipãrite, probã in fine chiaru respunsulu d-lui Aricescu datu intru acesta d-lui B. Radianu și inseratã in Romanulu pe la inceputulu anulu corintu. Acumu cã s'a intreruptu tiparul, cauza este numerulu neindestu-lãtoru ale abonamentelor precumu, d. Aricescu bine scie, d-lui care m'a îndemnat la publicarea in volume a Memoriilor lui Garibaldi.

Deoi, spre a curma neodihna d. d. Aricescu și Radianu, ve facu cunoscutu c'astãși chiaru am depus la Administrațiunea Românulu oștã sumã de 1152 lei spre a se inmãna cu se cuvina; earu urmarea tipariulu va urma d'aci inainte cu miqulôcele mele propriu.

Acosta este adevãrul in goliciunea sa. Te rog daru, d-le Directore, sã bine-voesc a insera acesta in primule numãru alu Românulu.

Alu D-tale cu devoțiune.

Neguliel

13 Septembrie 1863.

Administratiunea acestei Ziar.

Fiind-cã D. Neguliel a deusã in casa acestei Administratiuni totu asma banilor ce l-a fostu trimis de la abonagi la Memoriile Garibaldi, se face kenoskã d-lor korespondinți de la Kraiova, Galagi, mi T. Oknei. Hãmi rãgind-si a ne sãrne detrebe a li se lumite banii inanoi, s'aș, la se se evite alata nortãșil nostãș, a se gine in casa Administratiunei, spre a servi la nãstire de reabonamente.

G. P. Sersis.

KËRSËL DE ȘIINȚE KOMERȚIALE LA ΠΚΟΑΛΑ DE ΡΟΜΠË, KËRTEA AKADEMIEI; INȚEIE LËNI, 16 KORENTE, ȘEARA LA 8 ORE

Mauriciu Flügel. No. 708 2 dr.

de inkiriati. Mașina mea de trecatã „Ramson“ se inkiriãz de la 20 Septembrie. Doritorii se vorã adresa la sãb-skrissã la Mãnãstirea Vãkretãni spre a se ingelege depre neguș, se observã kã aveãts mașinã skoate griș kãratã, mi fãrã a vãzãma vr'ãș bobã. No. 709 George Kaliblos.

de inkiriati. kasele mele, din slija Kolegi, No. 21, nu trei ani. Doritorii se se adreseze la sãntã semnata la aceste kase. Anika Konstantinoviã. No. 683 3 2z.

de vinzare DOB PEREKI KASE

intro kãrte in kare se komide noz inkãneri, kã grajdi, monronã, grãdiuș, statã de vinzare in max. Sf. Vasile slija Mormintele Ovremu; doritorii se se notã ingelege kã mire kare imi amã lãksinga in'ãrãșile. George Panadonols. No. 707 6 3z.

de inkiriati. KASA d-lui Niks Lakovari din Piața Teatrãșil, partea cea deșure Pasagiș, kã 14 kamere in etagiș de sãș, grajdi, monronã mi 4 odãș jos, se inkiriãz in totalã, s'aș imãrgit in marl s'aș miã anapãrtãmente, kã inenere de la Sf. Dimitrie viitorã inainte, doritorii se vorã ingelege kã pronriãrãșil, kare lãksente in așeamã kãz la kolgiș stradil. No. 706 13 dr.

Pãrintiloru și Epitropiloru.

Sãb-skrisa, nãskãts engles, direktriga sãnt inãstãts de fete la Viena, doresce a lã in pensiunã kãte va jãne domniãoare de bãnã familie. Informãgișni mai esakte poate lã gineva dintr'u programã șpecialã ce s'așã la Administratiunea „Romãnișil“, s'aș la Viena la direktriga Franz-Iosephs quãno. 25 Marie Englmann Chester. No. 680 13 2z.

De urgență

Fiine voesce CIMENT kãr-t engleseskã (Portland) sãb garanție, se nofteãskã la D. Iakob Marmoroch. xãnsã Șerban-Vodã No. 8. No. 644. 19 dr.

de vinzare o nereke ARMË-SARI NEGRI, marl, rasa engleseskã, de ontã mi noz ani, sãnsã DRESAT III LA KËLBRIE. Doritorii se vorã adresa la pronriãrãșil lor, ce made a Xerbingi din Ilfovã. Piașã Mostimtel. No. 672 2 2z.

EPITROPIA BISERICI SF. SPIRIDON NOU.

Se nãblikã spre generalã kãom-tingã kã, ligitãgia, ce era a se gine, nentã rearendarea momii Gura Ialomișil din Distriktsã Ialomiga pronriãtatea acestãș amezãmintã in zioa de 20, Septembrie korentã, nã va mai aveã lokã fiindã kã akãtsãlãș arendama rãșbitã ulata kãntãrãlor ce era dat,or. Epitrop M. Papazolu. No. 685 1 2z.

SËRE VINZARE. DD. frađi Gisvãra aș la momia JËGALIA, distriktsã Ialomiga, lingã Șrãveni, o mare kãtime de griș nentã sãmãngã kã neguș moderatã, No. 564 4 2z.

Spre stiința publicã.

Dela 25-400 galbanii Sãntã de datã kã dobindã kã amanetã mimkãtor, ase adresa la Administratiunea acestei foi. No. 625 3 3z.

de vinzare. ȘNA PEREKI KASE,

kã doz PRËVBLIË ce le amã in Rãskrãșil din Orãmiã Kraiova, ȘN LOK pe slija Sf. Ilie totã din așelamã Orãmil lngã kasa d-lui Ștefan Obeãșã șna kãz mikã kã lokãșil ei ce amã asemenea in max Bãmicia nãkãmã mi kãlã-VA ȘTINJENI DE MOMIE ve'l amã in xotarã așele-vil. Doritorii se vorã voi se kãnuere aceste akãretãri se vorã adresa in Kraiova la d-nã Șnake Niskanã iarã in Bãskremãtil la sãb-skrissã re mã așã kã loksinga la Kazarma Sf. George (Malmeson). Șãb-Lokotonentã Niskanã. No. 698 3 3z.

de vinzare

Kasele d-el Efrosini Tonkoviã din strada francezã, viz-a-vi de Biserika Kãrtea Veke No. 8. No. 763 14 2z.

de arendat.

Momia oșbiđi Bãkmani, Piașã Neajãșil, distriktsã VIM, mka, a Efrosini Linoenvi, ce șinã ani. Are pe dãnã 240 nogoane pe șeama Arãndãmãșil, dozã Morl, Magazie, Pãtãle mi Xãns. Doritorii se se adreseze la d. Anton Arion strada Kraioviã di-mineã de la orele, 8-10. Arendãmãș noate intra de akãmã in posesiãie șure a'mi fãce m nka de Toãmã; poate șmũra kãrã rekolta sãntãș nreãntã No. 654. 7 2z.

UN ANGLAIS desire donne

des leçons d'Anglais. S'adressez a M. Grant vis-a-vis de l'Eglise Sarindari. No. 544 22 2z.

JOHN MALLAN.

Dantistã de Londra.

inventatorã de diuđi, fãrã legãșãri mi fãrã kãrlige, nentã konsiltãgiãne, kãse Reich Hods Mogomoãie. No. 681 11 2z.

de inchiriat

KASELE DIN STRADA BELVEDERE s'aș nodã de nãmãntã, ce sãntã arãone de komisia koloari Verde, kãre kãșã a fostã ale D-el Anastasia Kexãeskã mi s'a kãmũratã de sãb semnatãșã avãnde totãtrebãșinoãsa inkãnere nentã ori ce familie se inkiriãz de la sf. Dimitrie viitorã; gine va fi amatorã ale lãșã kã kirie se va ingelege kã sãbãș skrissãșil ce lokseunte se slija Șerbanãș Vodã lngã nodãș gãrlã. George Titeãns. No. 689 3 3z.

de inkiriati.

Kaseli din strada Beilikãșil, viz-a-vis de Kafeneãoa Deds, in kari se așã oștãșil pensiãnatãșil lãșil Vigi, de la Sf. Dimitrie viitorã, doritorii se vorã adresa la pronriãrãșil lor ce made totã pe așea stradã șãb; No. 36 No. 618 2 3z.